

MULIGHET FOR UTELIV: To skyvedører og en vanlig dør kan åpnes for kontakt mellom stuen og hagen.

BLIKKFANG

– Vi synes vi var heldige som fikk kjøpe denne tomten. Med en slik beliggenhet, måtte vi bygge et spesielt hus, sier Endre Laastad, Han med det hvite og brune huset rett over den første Sædalstunnelen.

EVA RØYRANE
JAN M. LILLEBØ (foto)
eva.royrane@bt.no

Huset har adresse Lærkerinden 23. Til fots er det rett opp den gamle postveien fra busstoppet og Kiwi-butikken på Birkelundstoppen. Med bil går veien gjennom den nye tunnelen, til høyre og bratt opp lenger sør på den samme postveien.

En moderne, funksaktig enebolig i selskap med de mosegrodde murene langs den gamle ferdselsåren. Høyt oppe i lien, med utsikt nordover mot byen og helt til Askøy, sørøver mot Nordåsvannet og rett vest til Nattland studentby i naboåsen.

– Huset er veldig synlig, jeg ser det når jeg kommer kjørende helt nede på Bønes. Mange kommenterer huset vårt, og det liker vi, vi er jo litt stolte over å ha fått til dette her, sier Laastad, som jobber med eiendom og eiendomsutvikling.

HER BOR HAN sammen med konen Rosalinn og barna Henrik og Heine. Det er et år siden de flyttet inn i huset, som er tegnet av Børje Sundt Laastad i Sundt arkitekter. Børje er Endres bror.
– Mange ville nok ikke tatt

sjansen på å la sin bror tegne hus for seg. Men for oss har det gått veldig bra. Vi er fremdeles gode venner, sier byggherren.

– Men det er blitt noen kompromisser. Arkitekten kunne nok tenkt seg et åpnere hus, vi ønsket skjerming mellom etasjene.

De knapt 200 kvadratmeterne er fordelt på to plan. Nede er området med bad, vaskerom og hall – skilt fra stuen og kjøkkenet med byens største skyvedør (2,10 m bred). Fra kjøkkenet lengst sør, til avdelingen for gode stoler, peis og tv-krok lengst nord, er det 14,4 meter løpebane.

– Ideen er å ha et stort rom der hele familien kan være samlet, selv om vi driver med forskjellige ting, sier Endre Laastad.

KJØKKENET ER ITALIENSK, har røde, høyglansede fronter. Diskene er i mørkbeiset eik. Alle gulv har merbau-parkett, i hall og våtrom ligger mørke skiferfliser. Veggene er malt lyse, fargen heter sjampinjong, alle dører er kirsebærfarget. Huset blir varmet opp av vannbåren varme. Belysningen er besørget av ikke mindre enn nitti spotlys i taket.

– Det var i hvert fall det som var meningen, sier Laastad. Vi hører og ser at det kan være behov for noe supplerende belysning.

En vinkeltrapp fører fra hallen og opp til arbeidsrommet, som er en lang disk, tenkt som felles arbeidsplass for hele familien. Vindusveggen ut mot postveien slipper inn rikelig med dagslys.

Her oppe er en stue mot nord,

OPPLYST FASADE: Arkitekt Børje Sundt Laastad har tegnet huset i Lærkerinden 23. En del av fasaden er kledd med oljet jatoba, resten med stående hvit malt furupanel. Den brune vestveggen er opplyst av spotlys i gesimsen.

en bod, to barnerom, et bad og foreldresoverrommet med to skyvedører inn til klesrommet. En på hver side av dobbeltsengen.

I en del av gulvet i stuen oppe, er parketten erstattet av glass. Dels for å skape kontakt mellom rommene, dels for å slippe lys fra himmelen over Nattlandsfjellet ned i første etasje.

UTVENDIG fremstår boligen som to sammensatte bokser, en hvit og en brun. På avstand ser det ut som om den hvite er i mur, men det stemmer ikke. Dette er et trehus, tvers gjennom. Fasaden består av

hvit malt stående panel. Kledningsbordene med varierende bredde, står kant i kant, som på gamle løer. Bak panelet er det dobbel utlekting slik at fukt som trekker inn, renner ned og ikke videre inn i vegg.

Det brune, glødende treverket er oljet jatoba. En regnskogsart som står på listen over treslag miljøorganisasjonene oppfordrer alle om å holde seg unna.

– De materialene vi har brukt, skal være dyrket i plantaser på lovlig vis. Så lenge produktet er godkjent av leverandør og produksjonen er lovlig, kan ikke jeg se at det er

noe i veien for å bruke treslag som dette, sier Endre Laastad.

Jatoba er et svært hardt treslag. Det var en stri jobb å dele bordene i to, for å få den bredden som var ønsket, forteller han. Hvert bord måtte skrues på plass ved hjelp av forhåndsborede hull. Her nyttet det ikke med hammer og spiker. Denne bordkledningen krever vedlikehold i form av et strøk ny olje hvert år.

– **VI HADDE VALGET** mellom et tradisjonelt romantisk typehus og et moderne arkitekttegnet. Vi er veldig glade for at vi valgte det

” De materialene vi har brukt, skal være dyrket i plantaser på lovlig vis. Så lenge produksjonen er lovlig, kan ikke jeg se at det er noe i veien for å bruke treslag som dette

ENDRE LAASTAD

UTSIKT: Fra stuen i annen etasje ser familien Laastad hele Bergensdalen, byen og helt til Askøy.

ITALIENSK: Kjøkkenet er italiensk, med diskeplater i mørkbeiset eik.

over Birkelundstoppen

GLASSGULV: Glass i gulvet mellom etasjene gir mulighet for kontakt mellom de to stuen. Som når Endre Laastad og lille Heine sitte oppe og Rosalinn nede.

LANGT ROM: Arkitekten har laget et hus som slipper dagslyset inn gjennom store vindusflater. I tillegg har han sørget for lange oppholdsrom som har kontakt med naturen utenfor i begge ender.

siste. Det hadde vært synd å bygge noe helt vanlig på denne flotte tomten, seier Endre Laastad.

Han forteller at paret har lagt ned stor egeninnsats i huset. Hagen er foreløpig bare halvferdig. Planen er at den skal bli fullført i løpet av sommeren, sammen med carporten.

– Og vi kommer nok til å skjerm oss noe mer fra trafikken på gangveien. Det har skjedd flere ganger at det har stått turister midt i hagen vår for å ta bilder. Det er tydeligvis andre enn oss som setter pris på utsikten herfra, sier Endre Laastad.